

Dictamen en relació amb la consulta plantejada per una Administració pública respecte determinades qüestions del procediment d'inscripció al Registre d'Establiments Industrials de Catalunya.

Es presenta davant l'Agència Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una Administració pública amb competències en l'àmbit de l'empresa, en què es demana el parer de l'Agència Catalana de Protecció de Dades respecte diverses qüestions que afecten el procediment de simplificació de la inscripció en el Registre d'Establiments Industrials de Catalunya (en endavant, REIC) atès que poden afectar la protecció de dades de caràcter personal.

En concret, l'Administració consultant està estudiant el sistema de simplificació de la inscripció al citat registre, en el sentit de substituir l'aportació de la documentació que actualment és necessària, segons disposa el Decret 324/1996, d'1 d'octubre, per la presentació d'una declaració responsable del titular o representant legal d'una indústria. Actualment es demana la presentació de còpia de l'escriptura notarial de constitució de la societat, i si la sol·licitud la presenta el representant legal de l'empresa, cal presentar la corresponent escriptura de poders notariaus, inscrita al Registre Mercantil. Tal i com es planteja en la consulta, si aquesta documentació es substitueix per una declaració responsable, l'òrgan tramitador ha de poder accedir per via telemàtica a les dades del Registre Mercantil per tal de fer les comprovacions necessàries.

La qüestió que es planteja és, en primer lloc, si és necessari el consentiment exprés de l'interessat a l'accés i cessió d'aquestes dades, i si és així, si seria suficient que l'interessat atorgués aquest consentiment en el moment de presentar la citada declaració responsable.

La consulta planteja, en segon lloc, si l'article 15.1 del Decret 324/1996, esmentat, pot entrar en contradicció amb l'article 6 de la Llei 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD), atès que aquell article no preveu el consentiment exprés de l'interessat per a la cessió de les dades de caràcter personal.

Analitzada la consulta, que no s'acompanya de cap altra documentació i la normativa vigent aplicable, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, s'emet el dictamen següent:

I

Tal i com ha quedat exposat en els antecedents d'aquest dictamen, es dedueix de la consulta formulada que la simplificació del procediment d'inscripció al REIC suposaria el tractament de dades incloses en la declaració responsable del titular o del representant legal de la indústria en qüestió.

No obstant això, es podria afirmar, en base a la informació de què es disposa, que la simplificació del tràmit d'inscripció no implica que es facin servir més dades de les que actualment es fan servir, en atenció al que disposa el Decret 324/1996, esmentat.

Com es concreta en la consulta, i com preveu l'annex del decret citat, actualment cal presentar la còpia de l'escriptura notarial de constitució de la societat, fotocòpia del DNI de la persona signant i NIF del titular de l'activitat, principalment, i en el cas que sol·liciti la inscripció el representant legal de l'empresa, es presenta l'escriptura de poders notariais, on lògicament ja hi consten les dades identificatives del dit representant legal.

Als efectes de la LOPD, suposa tractament de dades, segons el seu article 3.c), el conjunt d'operacions i els procediments tècnics de caràcter automatitzat o no, que permetin recollir, gravar, conservar, elaborar, modificar, bloquejar i cancel·lar, així com les cessions de dades que derivin de comunicacions, consultes, interconnexions i transferències.

Així doncs, als efectes del que suposa un tractament de dades de caràcter personal sotmès a la LOPD, no es pot considerar que el procés de simplificació de la inscripció al REIC, objecte de la consulta, impliqui un tractament de dades substancialment diferent al tractament de les dades que ja es produeix actualment.

En qualsevol cas, les dades del titular o del representant legal de la indústria que s'inscriu en el REIC que ja es tractin actualment, així com la resta de dades incloses en el REIC, si tenen la consideració de dades de caràcter personal, es trobaran necessàriament subjectes als principis i obligacions de la LOPD, qüestió que serà analitzada en els següents apartats d'aquest dictamen.

II

A continuació es fa una consideració general respecte la naturalesa de determinades dades tractades en el REIC, en els termes de la legislació de protecció de dades.

La consulta es situa en el marc del procediment d'inscripció al REIC, que com s'ha avançat es troba regulat en el Decret 324/1996, d'1 d'octubre. Les finalitats del Registre, descrites en l'article 2 del decret citat, consisteixen en disposar d'una informació bàsica sobre les activitats industrials, que sigui útil per al coneixement d'aquest sector i per a la presa de decisions en les polítiques industrials, i disposar d'una base de dades d'empreses i establiments que permeti proporcionar un servei d'informació de qualitat als ciutadans i, particularment, al món empresarial. Tal i com es descriu en el mateix decret (article 3) les dades que es contenen en el REIC són relatives a les indústries i les diverses activitats que realitzen, i contindrà també les dades relatives a determinades entitats i serveis. S'especifica en l'article 3.3 que s'exclouen de l'àmbit del REIC les empreses sense treballadors contractats que tinguin per titular una persona física, excepte en els casos d'activitats per a les quals hi hagi una disposició específica que prevegi la seva inscripció.

La primera qüestió que cal resoldre és la naturalesa jurídica de les dades que poden trobar-se en el REIC, als efectes de la protecció que han de rebre. La Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, defineix en el seu article 3.a) les dades de caràcter personal com "qualsevol informació referent a persones físiques identificades o identificables". La protecció que atorga aquesta llei, per tant, així com la càrrega per al responsable del tractament de les dades de complir amb tots els seus principis i obligacions, s'estén exclusivament a les dades que es puguin qualificar com a dades de caràcter personal, quedant exclòs de l'aplicació d'aquesta normativa qualsevol

altre tipus d'informació, per bé que aquesta informació pugui ser objecte de protecció per part d'altres normes.

Així doncs, a continuació es fa esment de determinades dades incloses en el REIC, per tal de valorar, respecte les dades objecte de la consulta, la seva possible condició de dades de caràcter personal sotmeses a la LOPD.

Per tal d'emmarcar la qüestió, i com s'ha avançat, segons disposa l'article 3.2, el REIC conté dades relatives a entitats i serveis, com ara les dades dels anomenats *"agents autoritzats"*. També cal tenir en compte, com s'ha apuntat, que segons l'article 3.3 del decret citat poden incloure's en el REIC dades d'empreses que tenen per titular una persona física. A més, de les dades bàsiques per als serveis relacionats amb la indústria, consignades en l'article 5 del decret, cal destacar que s'inclouen novament dades dels agents autoritzats, i que segons el decret citat s'inclouen també dades dels representants o apoderats de les empreses.

La LOPD resulta d'aplicació, exclusivament, en relació amb dades de caràcter personal, és a dir, la informació referida a persones físiques identificades o identificables. L'objecte d'aplicació del Decret 324/1996, es centra bàsicament en recaptar informació relativa a indústries, i per tant bona part del seu contingut en principi podria quedar fora del control de la legislació de protecció de dades de caràcter personal, ja que es gestiona informació relativa a persones jurídiques.

No obstant això, i tenint en compte els articles que s'han esmentat en el paràgraf anterior d'aquest dictamen, el decret fa esment d'empreses, incloses les que tenen per titular una persona física, d'agents autoritzats o d'organismes i entitats sense més concreció, i dels apoderats o representants.

Per tant, atès que hi pot haver un tractament de dades d'empreses enteses com a persones físiques (cas de l'empresari individual, o el "titular" de la indústria), caldria tenir en compte que, en el cas dels empresaris individuals, la no aplicació de la LOPD no és clara, a diferència del que succeeix amb les empreses sota forma de persona jurídica, a les quals és clar que no s'aplica la legislació de protecció de dades.

En concret, convé esmentar el nou Reglament de desenvolupament de la LOPD, aprovat per Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, que entrarà en vigor el 19 d'abril de 2008 (en endavant, RLOPD). El seu article 2. 3 disposa que:

"Així mateix, les dades relatives a empresaris individuals, quan facin referència a aquests en la seva qualitat de comerciants, industrials o navillers, també s'entendran excloses del règim d'aplicació de la protecció de dades de caràcter personal."

La interpretació que es faci d'aquesta previsió del RLOPD, no ha de contradir el que es pugui desprendre de la pròpia LOPD, i per tant s'haurà de fer una interpretació restrictiva de l'esmentat article 2.3 per tal d'evitar que determinats supòsits de tractament de dades de caràcter personal quedin fora del control de la normativa de protecció de dades.

Quan el REIC fa referència a dades relatives a empresaris individuals, ho fa en el sentit de no descartar el tractament de dades d'empreses que tenen per titular una persona física. De

la mateixa manera, la referència a “agents autoritzats”, en els termes en què es fa en el Decret 324/1996, no permet discernir si es tracta de professionals liberals, empresaris, o persones físiques sense aquesta consideració. És a dir, per la informació de què es disposa, no es pot descartar que aquests agents autoritzats siguin persones físiques, que no tinguin la condició d'empresari. Hi ha determinades dades en el REIC, per tant, que no és clar que siguin referides estrictament a empresaris individuals, en la seva condició de tals, únic cas en el que la LOPD podria no resultar d'aplicació. A banda de les consideracions fetes en relació amb els empresaris individuals, és clar que el REIC tracta dades de determinades persones físiques, com ara professionals liberals, que necessàriament estaran sota la protecció de la normativa de protecció de dades.

Cal tenir en compte que el citat article 2.3 del RLOPD vincula l'exclusió de les dades d'empresaris individuals del seu règim d'aplicació, a la finalitat per a la que s'utilitzen les dades. És a dir, l'exclusió opera mentre les dades de l'empresari individual s'utilitzin en un context que podríem qualificar com d'estrictament professional. En aquest sentit, si bé és cert que les finalitats del REIC, descrites en l'article 2 del decret citat, consisteixen en donar informació sobre activitats industrials, sense vincular la informació, en general, amb persones físiques concretes, no es pot obviar la possibilitat que es difongui informació sobre empresaris individuals. A partir d'aquí, en el cas que aquesta informació sigui posteriorment utilitzada fora del context de les finalitats del propi REIC, i s'utilitzi per conèixer informació sobre el propi subjecte organitzat sota forma d'empresa, sí resultarà d'aplicació la LOPD, així com la resta de normativa de protecció de dades de caràcter personal. En el moment en què les dades no ja de l'empresa, sinó del propi empresari individual, en tant que persona física, puguin ser utilitzades fora del context propi del REIC, caldria considerar l'aplicació de la LOPD a aquest tractament. La impossibilitat pràctica, en molts casos, de discernir la informació que correspon a l'empresa i la informació que correspon a l'individu, reforça la conveniència de tenir en compte la normativa de protecció de dades als efectes de la consulta.

En el cas que el REIC pugui fer esment a professionals liberals, per exemple, en el cas dels agents autoritzats, i específicament als efectes de la consulta, en el cas del representant legal de l'empresa, no és gratuït recordar que l'article 2.3 del RLOPD exclou del seu àmbit d'aplicació als empresaris individuals comerciants, industrials o naviliers, però no exclou als professionals liberals, d'acord amb el que ha establert la jurisprudència de forma reiterada. Atès que el representant legal podria ser un professional liberal, o qualsevol persona física sense condició d'empresari individual, no s'ha d'entendre de forma general que aquestes dades quedin fora de l'àmbit de protecció de la LOPD i la resta de normativa de protecció de dades.

Es fa avinent també que l'article 2.2 del RLOPD, disposa que:

“Aquest reglament no serà aplicable als tractaments de dades referides a persones jurídiques, ni als fitxers que es limitin a incorporar les dades de persones físiques que prestin els seus serveis en aquelles, consistents únicament en el seu nom i cognoms, les funcions o llocs de treball, així com l'adreça postal o electrònica, telèfon i número de fax professionals.”

Aquest article 2.2, preveu la no aplicació del RLOPD a les dades de persones jurídiques, i als anomenats “directoris d'empresa” en relació, exclusivament, amb les dades personals

que el propi article enumera en una llista tancada la qual no inclou, per exemple, el DNI. Atès que, a arrel de les previsions del Decret 324/1996, el DNI dels apoderats i representants, com a dada personal identificativa, sí serà objecte de tractament, no es pot considerar que el tractament de dades personals dels apoderats o representants de les empreses quedi inclòs en els supòsits de l'article 2.2 del RLOPD.

Finalment, respecte la menció en l'article 5 del decret del nombre de treballadors, amb distinció del personal directiu i tècnic, si la informació que es dóna és dissociada, de manera que no permet relacionar-la amb persones físiques identificades o identificables (com succeeix amb la menció al "nombre de treballadors" que es fa en l'article 4 del Decret, en què simplement es dóna una informació numèrica), no caldria considerar aquestes dades com sotmeses a la LOPD. Si, contràriament, la informació sobre personal directiu i tècnic permet fer identificades les persones físiques concretes que ocupen aquests llocs de treball, sí caldria considerar aquestes dades com sotmeses al règim de control de la LOPD.

Pel que fa a les dades que, en concret, serien tractades en la simplificació del tràmit d'inscripció, la consulta no fa cap concreció. Per la informació de què es disposa es desconeix si ens referim a dades identificatives o d'altres tipologies. Independentment d'això, les consideracions fetes en aquest apartat porten a no excloure a priori les dades referides al titular o representant legal de la indústria que s'ha d'inscriure, de la consideració de dades de caràcter personal sotmeses a la LOPD. Tant el titular com el representant legal poden ser persona jurídica o persona física, per tant, poden ser subjectes les dades dels quals han de quedar protegides per la LOPD.

En conclusió, algunes dades tractades en el procediment simplificat d'inscripció al REIC poden ser dades de caràcter personal, i per tant la LOPD ha de resultar de plena aplicació. Això implicarà la obligació, per al responsable del tractament de les dades personals incloses en el REIC, de complir amb els diferents principis i obligacions previstos en la LOPD.

Entre d'altres, caldrà complir amb la obligació de crear els corresponents fitxers, entesos com "qualsevol conjunt organitzat de dades de caràcter personal, sigui quina sigui la forma o la modalitat de creació, emmagatzematge, organització i accés" (article 3.b) LOPD). Així mateix, l'article 20.1 de la LOPD disposa que la creació dels fitxers de les administracions públiques només es poden fer per mitjà d'una disposició de caràcter general publicada al butlletí oficial corresponent, que haurà d'especificar el contingut de tots els elements inclosos en l'apartat 2 del mateix article.

III

Fetes aquestes consideracions, i partint de l'aplicació de la LOPD a les dades tractades en el REIC, considerades com dades personals als efectes apuntats en l'apartat anterior d'aquest dictamen, cal abordar la qüestió principal plantejada en la consulta, és a dir, els termes i requisits de la comunicació de les dades personals, i la necessitat o no de prestar el consentiment per part del titular de les dades.

La consulta planteja si és necessari el consentiment exprés de l'interessat a l'accés i cessió d'aquestes dades i si, en cas afirmatiu, seria suficient que l'interessat atorgués aquest consentiment en el moment de presentar la declaració responsable necessària per la inscripció al REIC. Als efectes de la consulta cal entendre per "interessat", per tant, per titular de les dades personals, al titular o representant legal de la nova indústria que s'ha d'inscriure.

El règim del consentiment en la LOPD està previst en el seu article 6. Amb caràcter general, es preveu que el tractament de les dades personals requereix el consentiment inequívoc de l'afectat, llevat que una llei disposi una altra cosa. L'apartat 2 d'aquest article disposa que, entre d'altres, no cal el consentiment quan les dades es recullen per a l'exercici de les funcions pròpies de les administracions públiques en l'àmbit de les seves competències. En qualsevol cas, cal aclarir que el consentiment "exprés" o, en determinats casos, exprés i per escrit, només és exigible en relació amb el tractament de dades especialment protegides, als efectes del que disposa l'article 7 de la LOPD, supòsit que no sembla ajustar-se al que es planteja en la consulta.

En base al que disposa l'article 6.2, per tant, cal concloure d'entrada que en tramitar la declaració responsable, l'òrgan tramitador del REIC no ha de requerir el consentiment a l'interessat, doncs les dades personals es recullen, en aquest moment, per al compliment de les competències atribuïdes a l'esmentat òrgan tramitador.

No obstant això, es fa avinent que, atès que s'estarà produint una recollida de dades personals, tot i que no sigui necessari recollir el consentiment del titular de les dades, sí caldrà que l'òrgan tramitador doni compliment a les exigències de l'article 5 de la LOPD, pel que fa al deure d'informació. En concret, si l'òrgan tramitador utilitza impresos de recollida de les dades, en suport manual o telemàtic, han de figurar-hi les advertències i informacions previstes en l'article 5.1 de la LOPD.

Vist que l'òrgan tramitador no ha de recollir el consentiment del titular de les dades quan aquest presenta la declaració responsable, la consulta es refereix a un segon moment del procediment d'inscripció al REIC, que consistiria en l'accés per part de l'òrgan tramitador a les dades del Registre Mercantil, per tal de comprovar la veracitat de les dades presentades en la declaració responsable. En aquest moment, es produiria una comunicació de dades del Registre Mercantil a una administració pública, en concret, a l'òrgan tramitador del REIC.

Cal definir la cessió o comunicació de dades, als efectes de la LOPD (article 3.i), com qualsevol revelació de dades efectuada a una persona diferent de l'interessat. Així doncs, quan la consulta esmenta "l'accés i cessió" de les dades, en principi caldria entendre que es tracta de "l'accés" de l'òrgan tramitador de la inscripció, per via telemàtica, a les dades del Registre Mercantil per tal de fer les comprovacions oportunes o, el que és el mateix, es tracta de la "cessió" de dades del Registre Mercantil a l'òrgan tramitador. No sembla que s'estigui plantejant altres tipus de comunicacions de dades, i per tant el dictamen es centrarà exclusivament en aquest flux informatiu.

Dit això, per tal d'examinar el règim jurídic aplicable a la comunicació de dades personals dels titulars o representants legals d'indústries als efectes de la legislació de protecció de dades, cal fer esment de la legislació sectorial aplicable al Registre Mercantil, el qual, en tant

que registre públic que inclou dades de caràcter personal, no queda exclòs de la legislació de protecció de dades, segons es desprèn de l'article 2 de la LOPD. Als efectes de la consulta plantejada, cal tenir en compte els articles 16 i següents del Codi de Comerç i el Reial decret 1784/1996, de 19 de juliol, que aprova el Reglament del Registre Mercantil.

En concret, l'article 30 del Codi de Comerç disposa que:

“El Registro Mercantil será público. El Registrador facilitará a los que las pidan las noticias referentes a lo que aparezca en la hoja de inscripción de cada comerciante, sociedad o buque. Asimismo expedirá testimonio literal del todo o parte de la mencionada hoja a quien lo pida en solicitud firmada.”

Des de la perspectiva de la protecció de dades, cal relacionar la normativa sectorial esmentada amb el principi de qualitat, regulat a l'article 4 LOPD. Segons aquest principi, les dades personals només es poden recollir i tractar quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut. Per tant, les dades personals que consten en el Registre Mercantil només s'han de tractar, i això inclou la seva possible comunicació a l'òrgan tramitador del REIC, respectant les finalitats del Registre Mercantil, que són precisament donar publicitat sobre les dades relacionades amb les empreses, incloent dades de caràcter personal, i donar amb aquesta publicitat un major grau de seguretat jurídica sobre els empresaris i les empreses, segons es desprèn de les previsions del Codi de Comerç, en concret, de l'article 30, citat.

Per la seva banda, la finalitat que tindria l'accés per part de l'òrgan tramitador del REIC a les dades del Registre Mercantil, és una finalitat de comprovació de la certesa de les dades presentades pels titulars o representants legals de la indústria en la declaració responsable. Aquesta comprovació de la certesa de les dades, resulta legítima i proporcionada, ateses les finalitats del REIC descrites en el Decret 324/1996, citat, que consisteixen, també, en donar una informació útil al món empresarial, i per tant, donar una informació que contribueixi a la seguretat jurídica en el tràfic comercial.

Des de la perspectiva del principi de qualitat, es pot considerar legítim l'accés a les dades personals que en el seu moment es van fer constar en els documents de què disposa el Registre Mercantil, per part de l'òrgan tramitador del REIC per a fer les comprovacions oportunes, si es tenen en consideració les finalitats de publicitat i de seguretat jurídica que justificarien l'accés a les dades.

La cessió de dades analitzada, amb la finalitat legítima de verificar-ne la certesa, només exigiria el consentiment inicial, és a dir, en el moment en què les dades s'han inscrit en el Registre Mercantil, de la manera com es preveu en la seva normativa reguladora. Donat el consentiment en aquell moment inicial, i atesa la compatibilitat de les finalitats de cedent (Registre Mercantil) i cessionari (òrgan tramitador del REIC), no es considera necessari que el titular de les dades, en fer la declaració responsable, hagi de donar un consentiment específic i diferenciat per a aquesta concreta comunicació de dades. El consentiment que es dóna en la recollida de dades al Registre Mercantil, es pot entendre que habilitaria cessions posteriors, en el cas que ens ocupa, a l'òrgan tramitador del REIC, ja que hi ha compatibilitat entre les finalitats d'ambdós.

Finalment, es pot fer esment que segons l'article 1 del Reglament del Registre Mercantil, la organització del Registre Mercantil es troba sota la dependència del Ministeri de Justícia. Aquesta dependència podria portar, als efectes de la consulta, a qualificar la comunicació de dades plantejada com a sotmesa a l'article 21.1 de la LOPD, segons el qual:

“Les dades de caràcter personal recollides per les administracions públiques per a l'exercici de les seves atribucions no han de ser comunicades a altres administracions públiques per a l'exercici de competències diferents o de competències que tractin matèries diferents (...).”

En connexió amb el que disposa l'article 21 de la LOPD, l'article 10.4 del nou RLOPD disposa que és possible la cessió de dades sense comptar amb el consentiment de l'interessat, quan, entre d'altres, la cessió es faci entre Administracions públiques i la comunicació es realitzi per a l'exercici de competències idèntiques o que versin sobre les mateixes matèries. Aquesta previsió, que exclou la necessitat de recollir el consentiment de l'interessat o titular de les dades, s'ha d'interpretar conforme al que disposa l'esmentat article 21 de la LOPD.

IV

La consulta també es refereix a l'article 15.1, paràgraf segon, del Decret 324/1996, en el que no es preveu el consentiment exprés de l'interessat per a la cessió de dades de caràcter personal, i a la seva possible contradicció amb l'article 6 de la LOPD, “atès que en aquell precepte no es preveu el consentiment exprés de l'interessat per a la cessió de les dades de caràcter personal”.

En concret, l'article 15.1 citat disposa que:

“Les dades bàsiques, referides als articles 4 i 5, tenen caràcter públic amb excepció de (...) No obstant això, a les dades de caràcter personal només hi tindran accés, a més dels respectius titulars de les indústries, les terceres persones que acreditin un interès legítim i directe. (...)”

La normativa aplicable al Registre Mercantil, en tant que registre públic, preveu els accessos que es poden produir a la informació que s'hi conté. A més, les previsions de l'esmentat article 15.1 del Decret examinat ja especifiquen que, per a accedir a les dades personals, caldrà que el tercer acrediti un interès legítim, seguint les previsions, si escau, de la normativa específica i per extensió d'allò que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

En concret, l'article 37 de la Llei 30/1992, que regula el dret d'accés a arxius i registres, disposa en el seu apartat 3 que:

“L'accés als documents de caràcter nominatiu que, sense incloure altres dades pertanyents a la intimitat de les persones, figurin en els procediments d'aplicació del dret, llevat dels de caràcter sancionador o disciplinari, i que, en consideració al seu contingut, es puguin fer valer per a l'exercici dels drets dels ciutadans, a més de poder ser exercit pels seus titulars, ho pot ser per terceres persones que acreditin un interès legítim i directe.”

Així doncs, la previsió actual de l'article 15.1, segon paràgraf, sotmet l'accés de tercers a les dades personals del REIC a l'acreditació de l'interès legítim, en aplicació del que disposa la Llei 30/1992, que en cas de concórrer, legitimaria i donaria cobertura legal a l'accés i exclouria la necessitat de comptar amb el consentiment del titular de les dades, per aplicació del que disposa l'article 11 de la LOPD, segons el qual la comunicació de dades no requereix el consentiment previ de l'interessat quan, entre d'altres, la cessió està autoritzada en una llei. Per tant, el fet que l'article 15.1 del Decret 324/1996 no inclogui referències expresses al règim del consentiment de la LOPD, no el fa incompatible amb la legislació de protecció de dades.

D'acord amb les consideracions fetes fins ara en aquest dictamen, respecte determinades qüestions del procediment d'inscripció al Registre d'Establiments Industrials de Catalunya (REIC), es fan les següents,

Conclusions,

Determinades dades incloses en el REIC, segons el que disposa el Decret 324/1996, poden tenir la condició de dades de caràcter personal sotmeses a la LOPD, entre d'altres, les dades del titular o del representant legal de la indústria que s'inscriu en el REIC, les quals ja es tracten actualment, independentment de que en el futur es pugui simplificar el tràmit d'inscripció en aquest registre.

En relació amb l'accés a les dades del Registre Mercantil per part de l'òrgan tramitador del REIC, atesa la compatibilitat de les finalitats de cedent (Registre Mercantil) i del cessionari (òrgan tramitador del REIC) als efectes de la normativa de protecció de dades, no es considera necessari que el titular de les dades, en fer la declaració responsable, hagi de donar un consentiment específic i diferenciat per a aquesta concreta comunicació de dades. Per la pròpia naturalesa i finalitats del Registre Mercantil, es pot entendre que s'habilitarien determinades cessions posteriors, en concret, a l'òrgan tramitador del REIC.

La previsió de l'article 15.1, segon paràgraf, del Decret 324/1996, sotmet l'accés de tercers a les dades personals del REIC a l'acreditació de l'interès legítim. Per tant, el fet que l'article 15.1 del Decret 324/1996 no inclogui referències expresses al règim del consentiment de la LOPD, no el fa incompatible amb la legislació de protecció de dades.